

หน้า|ต้น ฮาซิมะ โปรเจกต์

“ไม่ดี...มีแต่การใช้เสียงดัง...ดูเซซ...แม้แต่คนดูผู้อ่อนประสบการณ์ก็ยังเขาออกว่าภาพที่จะได้เห็นต่อไปจะเป็นอะไร”

ข้อความข้างบนเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงความเห็นต่อ “ฮาซิมะ โปรเจกต์” โดยเจ้าของความเห็นดังกล่าวเป็นนักวิจารณ์รุ่นเดียวกัน (แต่เนื่องจากเป็นรุ่นที่ทีคมะ ผมจึงเรียกเขาว่าพี่) ด้วยความที่เป็นนักวิจารณ์อย่างน้อยก็มีหลักเกณฑ์และแนวทาง (รวมถึงไม่บรรทัด) ความเห็นที่แสดงออกมาจึงน่ารับฟัง

ความเห็นของเขามิใช่ส่วนไม่น้อยที่ทำให้ผมเกิดความคาดหวังอย่างหนึ่งต่อหนัง หรือถ้ากล่าวอย่างตรงไปตรงมาก็คือมีส่วนในการลดความคาดหวังลงไปพอสมควร

อย่างไรก็ตาม ถ้าผมรับฟังและเชื่อทั้งหมด ผมคงจะไม่ดูหนังเรื่องนี้

อย่างน้อย ผมยังเชื่อว่าเราอาจมีหลักเกณฑ์บางอย่างร่วมกัน และบางอย่างที่แตกต่าง อาจใช้ไม้บรรทัดคนละเบอร์ หรือต่างมาตรา

ก่อนกล่าวถึงเนื้อหาของ ขอนไปพิจารณาการสร้าง “หน้าหนัง” ของ “ฮาซิมะ โปรเจกต์” ซึ่งจะด้วยความตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ภาพหลักที่ใช้บนโปสเตอร์ ภาพกลุ่มวัยรุ่นชนเมืองแถวนี้มีฉากคือเป็นฉากหลัง ทำให้ผมคิดว่า เป็นหนังวัยรุ่นญี่ปุ่น (ที่คนญี่ปุ่นสร้าง ใช้ดารารุ่นใหม่ และพูดภาษาญี่ปุ่น) และรู้สึกว่ามีลักษณะที่ดึงดูดความสนใจ

โปรเจกต์ หมายเลข 1

และด้วยภาพดังกล่าว ผมเพิ่งจะรับรู้ว่า เป็นหนังไทยที่คนไทยกำกับฯ ใช้ผู้แสดงนำไทย และพูดภาษาไทยเป็นหลัก ก่อนหน้าหนังจะฉายไม่กี่วัน

เมื่อได้ดูหนัง ขอมริบว่ามีบางประเด็นที่ผมเห็นด้วยกับความเห็นของเพื่อนนักวิจารณ์ แต่ก็มึบางประเด็นที่เห็นต่าง

ที่เห็นตรงกันก็คือ เรื่องการใช้เสียงประกอบและดนตรี ซึ่งกลายเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ตกใจ (ไม่ใช่ฉากฉวัด) เสียงดนตรีบางช่วงก็ดังจนแทบจะหลุดออกมาจากจอ (นั่นหมายความว่าได้ทำหน้าที่เกินกว่า

พิเศษ...อมฟงทมิฬ...เรนซอ... พิศุทธ์ นิสิตไพศาลภูง, อภิญญา สกุด เจริญสุข, สุซาร์ มานะบัง, เจสซี เมฆวัฒน์ พูทาภิฯ ปิยะพันธ์ุ รุเพ็ชร

ที่ควรจะเป็น)

ส่วนเรื่องเขยั้นนั้น เข้าใจว่าเขาน่าจะหมายถึงการเล่นกับความรู้สึกคนดูโดยใช้วิธีเดิมๆ ซึ่งตรงนี้ผมเห็นว่าจะต้องอาศัยวิธีการแบบที่เห็นสำหรับหนังแนวนี้ ไม่มีทางอื่น

★ สำหรับประเด็นที่เห็นต่าง ผมว่าหนังไม่ถึงขั้นแยจนต้องหลีกเลี่ยงหรือใช้คำว่า “ไม่ดี” อย่างหนักแน่น อย่างน้อยก็มีความพยายามที่จะผูกเรื่องให้มันซับซ้อน แม้ไม่ถึงกับเป็น “การหักมุมแห่งปี” แต่ด้วยความพยายามในแง่การเล่าเรื่อง

จุดเด่นของหนังเรื่องนี้ คือ สถานที่ซึ่ง

เป็นต้นเหตุของเรื่อง ภาพเกาะร้างที่มีตึกสูงดูเปลี่ยวร้าง ลึกลับ และแฝงความรู้สึกหลอกลอน ช่วยสร้างบรรยากาศของขวัญได้

แต่ข้อด้อยก็คือ มีการใช้ประโยชน์จากสถานที่แห่งนี้มากเกินไป เมื่อเป็น ฮาซิมะ โปรเจกต์ แล้วก็น่าจะอาศัยสถานที่ให้มากกว่าเพียงแคให้ตัวละครมาถ่ายรายการแล้วกลับบ้าน แล้วให้มันตามไปหลอกที่เมืองไทย โดยมีแค่ภาพแทรกเป็นระยะ

อีกอย่างที่ก็คือ การแสดงของผู้แสดง

นำ โดยเฉพาะในฉากรวมกลุ่ม ดูแล้วสามารถรับรู้ได้ถึงบรรยากาศและความสัมพันธ์แบบเพื่อน (ส่วนแบบอื่นๆ เช่น เรื่องรักนั้นยังไม่ชัดเจน และไม่ทำให้เชื่อ)

กล่าวโดยสรุป หนังไม่ถึงกับ “ไม่ดี” แต่ก็

ไม่เท่ากับหน้าหนัง โดยเฉพาะจากภาพโปสเตอร์ (ซึ่งดูดี ก้าวหน้า และเป็นสากล)

กฤษดา